

Ενότητα 5^η
Η ελεημοσύνη βασίλισσα των αρετών

Αγαπητοί, μὴ γινώμεθα τῶν ἀλόγων θηριω-
δέστεροι.

Ἐκεῖνοις πάντα κοινὰ καὶ οὐδὲν τοῦ ἄλλου
πλέον ἔχει·

σύ δὲ ἄνθρωπος ὢν, θηρίου γίνῃ χαλεπώτε-
ρος,
μυρίων πενήτων τροφᾶς μιᾶ κατακλείων οἰ-
κία.

Καίτοι γε οὐχ ἡ φύσις ἡμῖν μόνη κοινή,
ἀλλὰ καὶ ἕτερα πλείονα·

οὐρανὸς κοινὸς καὶ ἥλιος καὶ σελήνη καὶ ἀ-
στέρες

καὶ ἀῆρ καὶ θάλασσα καὶ γῆ καὶ ζωὴ καὶ τε-
λευτή

καὶ γῆρας καὶ νόσος καὶ ὑγεία καὶ χρεία
τροφῆς καὶ ἐνδυμάτων.

Πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον

τοὺς ἐν τοσοῦτοις κοινωνοῦντας ἀλλήλοις

ἐν τοῖς χρήμασιν οὕτως εἶναι πλεονέκτας,
καὶ τὴν αὐτὴν μὴ διατηρεῖν ἰσονομίαν;

Ὁ γὰρ θάνατος τῆς μὲν ἀπολαύσεως ἀπά-
γει,

πρὸς δὲ τὰς εὐθύνas ἄγει.

Ἴν' οὖν μὴ τοῦτο γένηται,

πολλῇ χρησώμεθα τῇ ἐλεημοσύνῃ.

Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ βασίλισσα τῶν ἀρετῶν,

ἢ καὶ ἐξαιρήσεται ἡμᾶς τῆς τιμωρίας.

Τὰ περιττὰ δὴ ποιήσωμεν χρήσιμα,

τὸν πολὺν προέμενοι πλοῦτον,

καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως,

κἂν μυρία ὦμεν πεπλημμεληκότες,

ὁ Θεὸς μεταδώσει συγγνώμης ἡμῖν.

Αγαπητοί, ἀς μὴ γίνουμε ἀγριότεροι ἀπὸ τα
ζῶα.

Σ' ἐκεῖνα ὅλα εἶναι κοινὰ καὶ κανένα δὲν ἔχει
περισσότερα ἀπὸ τα ἄλλα·

ἐσύ ὅμως ἀν καὶ εἶσαι ἄνθρωπος, γίνεσαι πιο
ἀσπλαχνος ἀπὸ τα θηρία,

κλείνοντας ἐρμητικά σε ἓνα σπίτι ὅσα
τρόφιμα θα ἀρκοῦσαν γιὰ νὰ θρέψουν
ἀμέτρητους φτωχοὺς.

Καὶ βέβαια, δὲν εἶναι μόνο ἡ φύση μας κοινή,
ἀλλὰ καὶ ἄλλα περισσότερα·

κοινὸς εἶναι ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ
σελήνη καὶ τα ἀστέρια

καὶ ὁ ἀέρας καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ
ζωὴ καὶ ὁ θάνατος

καὶ τα γηρατεῖα καὶ οἱ ἀρρώστειες καὶ ἡ
υγεία καὶ ἡ ἀνάγκη τροφῆς καὶ ρούχων.

Πῶς λοιπὸν δὲν εἶναι παράλογο

αυτοὶ που μοιράζονται τόσα πολλὰ μεταξὺ
τους

στὰ χρήματα νὰ εἶναι τόσο πλεονέκτες,
καὶ νὰ μὴ διατηροῦν τὴν ἴδια ἰσονομία;

Γιὰτί ὁ θάνατος ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν
ἀπόλαυση

καὶ οδηγεῖ στὴν τιμωρία.

Γιὰ νὰ μὴ γίνῃ κάτι τέτοιο,

ἀς ἐφαρμόσουμε τὴν ἐλεημοσύνη.

Γιὰτί αὐτὴ εἶναι ἡ βασίλισσα τῶν ἀρετῶν,

ἡ ὁποία θα μὰς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴν τιμωρία.

Ἀς κάνουμε τα περιττὰ χρήσιμα,

ἀφοῦ παραμερίσουμε τὸν πολὺ πλοῦτο,

καὶ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως,

ἀκόμη κι ἀν ἔχουμε διαπράξει πολλὰ
παραπτώματα

ὁ Θεὸς θα μὰς συγχωρήσει.

Ἰωάννης Χρυσόστομος, Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Προφήτου Δαυΐδ, PG 55, 517-518 (διασκευῆ)